

ИЗДАВА:

Общинският комитет на БКП
и Общинският комитет на АКМС
с. Калчево, Ямболско

РМС

29 юни 1963 г.

Наследници на бойна слава творци на победни дела

Преди 40 години в жестоката борба против фашизма и капитализма се роди РМС, който по-късно се утвърди като бойна класова организация на работническата, учащата и цялата трудова младеж. Силите на РМС се коренява в предприемчивията и селата, в занаятчийските работилници, училищата и др.

И нашата община, в този период на люти класови битки с фашизма и капитализма, даде своята дан. Начало на РМС в общината поставя Георги Калчев (Ламята), син на заможен за времето си човек, който му създава възможност да живее спокоен и охотен живот при капитализма, но той плуе на личното си благоденствие и отива в Балкана. Това може да направи само човек с високи морални и комунистически добродетели — вярност към комунистическото дело, към БКП, честен, предан на своя народ. Георги Калчев остави в паметта на хората прекрасни качества на човек с голяма култура, силна воля и любов към на рода и Родината.

Първите ремисни след Георги Калчев са Христо Георгиев (Дядо), Иван Калчев, Георги Калчев, Белчо Георгиев, Аристо Иванов, Христо Панев, Христо Димитров и Койчо Георгиев. По-късно се включват Христо Дичев, Атанас Илчев, Митчо Иванов, Вълчо Петков, Христо Илчев, Васил Петров, Христо Петров, Добри Георгиев, Димитър Господинов, Христо Дичев, Иван Добрев, Киро Тодоров. Включват се и девойките: Минка Георгиева, Мария Георгиева, Стояна Станчева, Мария Станчева, Тяна Иванова и Яна Вълчева — всички от с. Калчево. Изграждат се ремсови групи и в другите села на общината; Дичо Дичев, Манчо Илчев, Вълчо Димитров от Кукорево; Христо Георгиев, Христо Петров, Петър Ченков и Крум Димитров от Козарево; Панайот Куртев и Кръстьо Петров (Съветски) от Чарган.

Загиналите ремисни Георги Калчев, Иван Костов и Панайот Куртев, служат и ще служат като идеал на нашата младеж, защото те дадоха най-свидното, живота си.

Борбата продължи и след 9. IX. 1944 година, в мирното строителство на социализма. За този период станаха дълбоки политически, стопански, икономически и социални промени. Обликът на нашите села коренно се измени. Кооперативът ни завоява сериозни успехи. В стопанството ни има 108 орденосъци. Христо Георгиев е удостоен с най-високото отличие „Герой на социалистическия труд“.

През 1967 г. бяха произведени над 12,000 тона пшеница. Това представлява прехраната на 60,000 души, колкото е населението на нашия окръжен град. В стопанството ни се произведат 3 600 т мляко, 1,250 т месо. Успехите на кооператива ни могат да се видят в производството.

Дал в тези високи трудови успехи имат и комсомолците, които изпълняват и презиждат плановете си във всички отрасли на селското ни стопанство. Гордост за кооператива са младежката краферма в с. Кукорево, младежката тракторна бригада в с. Козарево. Младите механизатори, животновъди, поле въди, вдъхновени от делата на своите по-големи братя — комунистите, работят с жар за зовоуване на нови, по-големи трудови успехи. Показаното досега от тях радва — част от 108-те орденосъци са комсомолци. Това пламенно младо поколение е винаги там, където е най-трудното, рамо до рамо с комунистите. Нашата комсомолска организация завоява сериозни успехи в художествената самодейност и спорта.

Гордост за общината ни е Петър Киров, европейски шампион по борба, който излезе от нашите комсомолски редици. Сериозни успехи постигна театралният самодеен колектив от с. Чарган, битовата група за народни песни в с. Кукорево, мъжкия танцов състав от с. Козарево, пионерския танцов състав в с. Чарган и други.

С комсомолско дръзновение и творчески успехи младежта ще притвори в дела идеалите на героите.

Петко ИВАНОВ

секретар на Общинският комитет на Партията — село Калчево

(Ламята) е бил не само изключително смел и далновиден революционер, но той е притежавал и безспорен литературен талант.

Със съдействието и помощта на работниците от Окръжния народен музей в Ямбол издирихме много статии, рецензии и есета, написани от Георги Калчев и отпечатвани в ученическия вестник „Подем“. От запазените в музея броеве на вестника избрахме статията „Ботев и Левски“, от брой 27, 21 юни 1938 г. Тази статия доказва красноречиво таланта и журналистическото майсторство на пламенния революционер.

БОТЕВ И ЛЕВСКИ

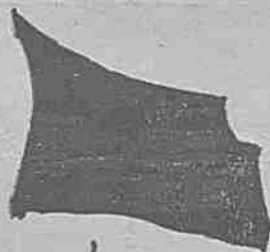
В своето историческо развитие народите дават пространство на личности, които самоотвержено служат на прогреса, на народа, на човечността. Нашият народ в своята история също е отделил място на хиляди именни и безименни герои-борци за по-светли дни. Трънливият път, по който са вървели тези народни герои не е бил в състояние да ги отклони от единствената тяхна велика цел да служат самоотвержено на поругания и потъпкан народ. Безспорно, в историята на нашите национал-революционни борби има плеада герои на първо място, между които

(Следва на стр. 2)

реквием

Будни са мъртвите!
С петолъчни очи
ни гледат от всякъде
Стрелят по всяко спокойствие
с куршумите на тревогата си.
Изгарят в нас всяко бездушие
с пламъка на душите си.
Будни са мъртвите!
С червени очи от беззвездно
високо изправени!
Недостижими!
Нека не им се покланяме!
Нека вдигнем глави
да ги стигнем!

Георги Братанов

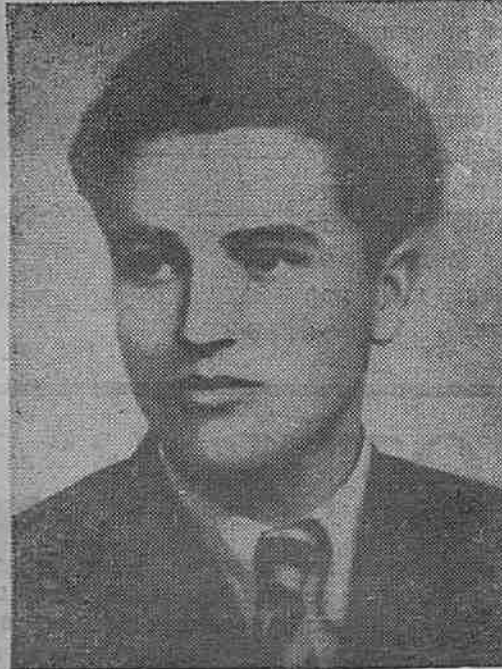
ИМЕНАТА НА БЕЗСМЪРТИЕТО

Иван Костов Диев

Ремисно-герой! Удържал всичките инквизиции на полицията.

Син на комунист, закърмен с идеите на марксизма-ленинизма. Организатор на ремсова група в с. Калчево. Когато баща му умира в нелегалност, Иван заема неговото място. В неговата къща намират подслон много нелегални. Попаднал в лапите на полицията, той не издава нищо. Мъжест вело търни всичко и умира в ръцете на полицията, с чест на ремисист и геройство.

Георги Калчев — Ламята

Запознава се с идеите на Маркс и Ленин, приема ги присърце и се включва в борбата против капитализма. Младият юноша разбира, че капитализма е враг на работническата класа и на бедното селячество. Още като ученик се включва в редовете на РМС и не жали сили за разобличаване на легионерите и кубратистите. Завършил гимназия с отличен успех, той записва право. Като студент той се включва още по-активно в борбата, което става причина да бъде изключен от университета, а после интерниран. Това не го плаши. Завръщайки се в Ямбол той се заема да работи още по-упорито. Става един от първите партизани на зоната.

Панайот Куртев

Един беден селянин-ратай, но с прекрасни разбирания за марксистските идеи. Голям родолюбец, с високи морални и нравствени качества. Разбиращията му за тежкия живот на трудовите хора го отвеждат в общия поток на борбата. Панайот заживява с започналите революционни събития. За него няма умора — той е навсякъде на среща с отговорни партийни дейтели, укрива партизани у дома си, работи за идейното израстване на трудеците се от с. Чарган. По-късно преминава в отряда на Георги Калчев. И там е неуморим. Умира верен на Партията и партията занската клетва — самоубива се с последния куршум.

РЕМСИСТИТЕ РАЗКАЗВАТ

Две кратки интервюта

ПРЕЗ 1942 година едно седемнадесетгодишно момче встъпи в редовете на РМС, завладяно от светлите идеи за един по-справедлив и хубав живот. Годините на борбата, а след тях и годините на строителството закалиха този млад и верен войник на Партията.

Някогашното селско боконово момче сега е председател на един от челните кооперативи в България — ТКЗС „Иван Костов“ — с. Калчево.

НА ВЪПРОСА:

„В какво беше обаянието на РМС?“

АТАНАС ИЛЧЕВ ОТГОВОРИ:

— Ние търсихме истината. Моите по-големи братя вече се бяха свързали с много ремсисти. У нас идваше и Георги Калчев. Те по цели нощи говореха, мечтаеха за бъдещето. А когато човек има пред себе си цел, голяма и смела цел, той е способен на подвиг. Да стигнем до истината, много ни помагаше и литература. Книгата „Майка“ от Максим Горки бе-

ше истинско евангелие за ремсистите. От нелегалния вестник „Народен другар“ научавахме за победите на Червената армия и това още повече ни окриляше. РМС беше обаятелен и с това, че с него ние истински чувствахме силата на дружбата, верността, на дългата.

— КАКВО ЩЕ КАЖЕТЕ ЗА ДНЕСНОТО МЛАДО ПОКОЛЕНИЕ? — беше вторият въпрос към Атанас Илчев.

— Ние се гордеем с нашите млади хора. Новият живот им създаде чудесни условия за труд, за учене, за спорт. Днешните младежи имат повече знания, защото имат възможност за тяхното получаване. Те ще постигнат непременно и още по-големи успехи, защото разполагат с нова техника, организацията на труда им се усъвършенствува. Ние вярваме на младото поколение. То е достоен продължител на нашия път.

И ДИЧО ДИЧЕВ встъпи в редовете на РМС, когато беше на седемнадесет години. Това стана през 1938 година. Много години изминаха оттогава. Времето започна да заличава ония незабравими дни.

— Чиракувах по разни коларски работилници, — спомня си сега Дичо Дичев — работех, колкото за парчето хляб. В Ямбол се срещнах с много прогресивни младежи. От тях слушах как рецитираха стихове на Шандор Петюфи и Христо Ботев. От уста на Георги Калчев за

ПРОДЪЛЖИТЕЛИ

В Калчевската общинска организация сега членуват над 320 младежи и девойки. Младите хора — със свой личен дял в общите успехи на кооператорите. Комунолът боеви резерв на Партията

Младото поколение е било винаги рамо до рамо с Партията и народа, откликвало е на Партията и народния зов. Когато Партията го призова на бой — най-смелите изгоряха в битките и от пламъка на сърцата изгря нашата свобода. Дълг на днешното младо поколение е да утвърждаваме тая свобода, да бъде достоен продължител на делото, за което загиваха преди четвърт век героите.

Сега, когато чествуваме 40-годишнината от създаването на РМС, можем с открито сърце да кажем, че комсомолската организация в село Калчево с чест продължава подвига на славните ремсисти. Ние постигнахме редица успехи както в труда, така и в останалите страни на новия социалистически живот.

През 1964 година младежкото звено в село Чарган и младежката тракторна бригада в с. Козарево станаха окръжни първенци, а младежкото звено село

Калчево — окръжен първенец в предконгресното съревнование. Младежката тракторна бригада в с. Козарево завоюва първото окръжно място и през 1965 година, а през 1966 година се класира на второ място в страната в съревнованието „Техниката с пълна мощ“. Успехите на младежката кравеферма в село Кукорево също не са малки. През 1964, 1965, 1966 година те бяха окръжни първенци, а през 1966 година завоюваха и второ място в страната. През 1966 година общинската комсомолска организация беше удостоена с първото място в страната по животновъдство. У нас се създаде традиция да бъдем на едно от челните места, и ни е трудно когато изоставаме. През 1967 година също се постигнаха сериозни успехи. Окръжен първенец по добив на пшеница в бригадата на комсомолеца Георги Пенев, която получи по 600 кг от дка. А животновъдката Ни колнина Вълчева бе удосто

ена със сребърен медал. 1968 година — истинско изпитание на силите и вярата на младото поколение. Продължителното сушаване при други условия би нанесло неизмерими щети на селското стопанство. Но на това природно бедствие ние противопоставихме нашия кооперативен строй, нашата техника, нашия всеотдаен труд, нашата увереност. И хубавите резултати вече са на лице.

Младежката кравеферма в с. Кукорево — При годишен план за обща продукция 440 430 лв. има изпълнение до сега 223 062 лв.; план материални разходи 240 330, разходено 113 085 лв.; чист доход — план 60 036 лв. изпълнение 57 032 лева.

За труда на младежката комплексна бригада можем да говорим тогава, когато преберем реколтата — добивите ще ни говорят най-красноречиво за тях.

В калчевския кооператив расте едно здраво и сплотено младо поколение — боеви резерв на Партията, верен продължител на шафетата на времето към комунизма.

(Продължение от стр. 1)

ха в най-наситената с революционност епоха на 70-те години. До убеждението, че единственият път към свободата е само чрез революция, Ботев и Левски идват по различни пътища. Левски иде по пътя на своя опит и практика, а Ботев повече по умозрителен, теоретически път под влиянието на руската прогресивна преса, ръководена от руските и полски писатели, като Добролюбов, Чернишевски, Писарев и др. В началото на своята дейност Левски е бил за четническото и той лично е участвувал като знаменосец в четата на Панайот Хитов. Ботев също е бил за четническата тактика и дори се канел да вземе участие в четата на Желя вой

БОТЕВ И ЛЕВСКИ

вода, която по липса на средства не е могла да се сформира. Тогава той оставил и песента „На прощаване“, която Левски сигурно е знаел наизуст. По-късно, когато революционната тактика била променена, т. е. четническото било заменено и изместено от обширната тайна революционна организация в недра на самия народ Ботев и Левски правят преценки на четническото и по повод Хаджи Димитровия подвиг Ботев пише, че е „Славно събитие, което е извършило“ епоха, както в историята на нашата емиграция, така и в историята на нашето политическо и умствено възрождение. Тоя

подвиг е гръмен удар и за Турция и България; на първата известна падането, на втората — възрождение“.

Идеята, че освобождението на България е възможно само чрез революция и то чрез предварително организиране на прогресивно-обществените сили в тайни революционни комитети, които да замрежат цялата страна, е чистото Левскиевско идея, а не на Каравелова, както погрешно се твърдеше до сега. На Каравелова тя дължи донякъде своето литературно оформяване, но самата идея е чиста Левскиева. По-после, когато Каравелов ликвидира със

своята революционна дейност, Ботев остана до края на живота си верен на тая Левскиева идея и в 1875 г. той излага като една необходимост, за да се подготви час по-скоро деня на народното въстание, онова, което е вършил Левски. Той пише „да се създаде една такава корпорация, която да покрие Балканския полуостров с мрежата на революционна пропаганда, да прибере нейните жици в една галваническа батерия и по тех, като по психически телеграф да дава тон и направление на всека една обмислена народна постъпка и на всеко разумно човешко стремление по пътя на истинската свобода“. На Левски:

Ботев е посветил стихотворението, в което кара родина и природа да плачат на бесилото на великия апостол на свободата.

Ботев и Левски отдавна принадлежат на историята. Общото, на което се служат, свързва навеки техните имена. По обаяние, възторг от личностите им и любов към тех, те немаат спертници в наметта на идещите след тех поколения. В българския пантеон на безсмъртието на тех е определено първо място.

Г. Калчев, VII кл.

Юбилейният вестник уредиха:

Георги Братанов
Георги Йорданов
Стойчо Русев